स्तेनैनानप्रतिबुद्धेनाघ्नंस्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन् पाप्मा भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद. ते वै देवा विजितिनो मन्यमाना यज्ञमतन्वत. तमेषाम् असुरा अभ्यायन् यज्ञवेशसमेषां करिष्याम इति. तान् त्समंतमेवोदारान् परियत्तानुदपश्यंस्ते ब्रुवन्त्संस्थापयामेमं यज्ञं. यज्ञं नो ऽसुरा मा वधिषुरिति तथेति. तं तूष्णीं शंसे संस्थापयन्; भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरित्याज्यप्रउगे संस्थापयन्. इंद्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिंद्र इति निष्केवल्यमरुत्वतीये संस्थापयन्. सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति वैश्वदेवाग्निमारुते संस्थापयंस्तमेवं तूष्णीं शंसे संस्थापयन्स् तमेवं तूष्णीं शंसे संस्थाप्य तेनारिष्टेनोदृचमाश्नुवत. स तदा वाव यज्ञः संतिष्ठते यदा होता तूष्णीं शंसं शंसति. स य एनं शस्ते तूष्णीं शंस उप वा वदेदनु वा व्याहरेत्तं ब्रूयादेष एवैतामार्त्तिमारिष्यति. प्रातर्वाव वयमद्येमं शस्ते तूष्णीं शंसे संस्थापयामस्तं यथा गृहाणि तं कर्मणानुसमियादेवमेवैनामिदमनुसमिम इति स ह वाव तामार्त्तिमृच्छति य एवंविद्वान् त्संशस्ते तूष्णीं शंस उप वा वदत्यनु वा व्याहरति. तस्मादेवंविद्वान् संशस्ते तूष्णीं शंसे नोपवदेन्नानुव्याहरेत् ॥ ३१ ॥

चक्षूंषि वा एतानि सवनानां यत्तूष्णीं शंसो. भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिति प्रातःसवनस्य चक्षुषी. इंद्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिंद्र इति माध्यंदिनस्य सवनस्य चक्षुषी. सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति तृतीयसवनस्य चक्षुषी. चक्षुष्मद्भिः सवनै राध्नोति चक्षुष्मद्भिः सवनैः स्वर्गं लोकमेति य एवं वेद. चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यत्तूष्णीं शंस एका सती व्याहृतिर्द्वेधोच्यते तस्मादेकं सच्चक्षु द्वेधा. मूलं वा एतद्यज्ञस्य यत्तूष्णीं शंसो. यं कामयेतानायतनवान्त्स्यादिति नास्य यज्ञे तूष्णीं शंसं शंसेदुन्मूलमेव तद्यज्ञं पराभवंतमनुपराभवति.